

Kultura - Ponedjeljak, 01.02.2010. godine

Crnogorski simfonijski orkestar nastupio u CNP

Ubjedljivo oblikovanje tema

Na Velikoj sceni Nacionalnog teatra, prvi put u ovoj godini nastupio je Crnogorski simfonijski orkestar pod upravom gostujućeg dirigenta Miroslava Homena, Kotoranina, koji je višedecenijsku respektabilnu karijeru gradio mahom u Sarajevu, ali i na čitavom prostoru nekadašnje Jugoslavije.

Koncert je otvoren popularnom uvertirom za operu Seviljski berberin Đoakina Rosinija. Zvučna lakoća Rosinijeve melodike i ostvarivanje svojevrsnog manirizma svojstvenog ovom kompozitoru predstavljaju poseban izazov tumačima njegovih partitura. Dobro osmišljena dramaturgija uvertire koju je dirigent gradio prvenstveno insistirajući na dimaničkim parametrima, doprinijela je pravom „rosinijevskom“ zvučanju, u kojem je dominirao poletan karakter i kontrolisana ležernost. Prozračna orkestracija u djelima ovog italijanskog majstora, koja otkriva sve dobre, ali i loše osobine interpretatora, ostvarena je veoma dobrom saradnjom dirigenta i ansambla, punom koordinacijom orkestarskih grupa, preciznom artikulacijom i ubjedljivim oblikovanjem vedrih tema.

Istaknuti ruski pedagog i pijanista Vladimir Bočkarjov, koji gotovo dvije decenije djeluje u Crnoj Gori, tumačio je solističku dionicu u Koncertu za klavir i orkestar br. 3 Ludviga van Betovena. Obimnan, trostavačni ciklus sublimira klasične i romantične elemente i predstavlja izuzetno zahtjevno djelo kako za orkestar tako i za solistu. Vladimir Bočkarjov se predstavio kao pijanista koji veoma dobro razumije Betovenovu muziku i zna kako da je prenese i saradnicima i publici. I pored povremene nesigurnosti, dominirao je njegov proživljeni pristup ovom djelu, tako da je u drugom melodioznom stavu, donešenom nešto suzdržanjim, ali i ljepšim tonom i dostojanstvenim i nadasve muzikalnim fraziranjem, potpomognut izbalansiranim zvukom duvača, bio najbliži onome što smatramo Betovenovim idealom. Na sličan način zazvučala je i Etida S. Rahmanjinova, koju je solista izveo na bis.

Jedna od najpopularnijih Mocartovih simfonija br. 40 u g-mollu tzv. „Velika simfonija“ izvedena je u drugom djelu koncerta. Melanholična energičnost i borbenost, koje su utkane već u prvu temu početnog stava, u biti su odredile izvođački pristup. Precizan u gestu, maestro Homen, poznat prvenstveno kao operski dirigent, nadahnuto i sigurno je vodio orkestar kroz sve stavove, uspješno ostvarujući veoma različite tematske i zvučne cjeline složenog ciklusa. Pod njegovim vođstvom orkestar je plijenio punočom zvuka i komprimiranom bojom svih orkestarskih grupa. Redovni posjetioci koncerata mogli su porebiti ovu sa interpretacijom koju je isti orkestar, pod vođstvom Alekseja Šatskog, ostvario prošle sezone. U oba slučaja, orkestar se pokazao kao spremam profesionalni ansambl, koji je u stanju da u potpunosti odgovori različitim interpretativnim zahtjevima.

Osim priznanja za uspješno veče, dug aplauz publike (i muzičara) na završetku je predstavljao znak poštovanja maestru Miroslavu Homenu i znak želje za daljom saradnjom.

Jelena V. Jovanović